

τὴν διαγωγὴν μου πρὸς τοὺς ἐξ ἐγκληματί-
ας περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλησα. Τοῦτο ἔκαμε
τόσον εὐμενῆ ἐντύπωσιν καὶ εἰς τὸν Αὐτο-
κράτορα καὶ εἰς ὀλόκληρον τὸ Συμβούλιον,
ὥστε ἀπεστάλη ἀμέσως μία Αὐτοκρατορικὴ
ἀντιπροσωπεῖα διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ ὅλα τὰ
χωρῖα ὅπως ἀποστέλλουν ἐκάστην πρῶϊαν

ἐξ βώδια, 40 ἀρνιά καὶ ἄλλα διὰ τὴν τρο-
φὴν μου μὲ μίαν ἀνάλογον ποσότητα ἄρτου
καὶ οἴνου καὶ ἄλλων ποτῶν. Διὰ τὴν πλη-
ρωμὴν τῶν τροφῶν τούτων ἡ Αὐτοῦ Μεγα-
λειώτης ἔδωκε ἐντολὴν εἰς τὸ θησαυροφύ-
λακὰ του.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

Ο ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΡ. J. SAUMEMIER

Κυρία μου, λέγω, εἰς μίαν νεαρὰν μητέρα
οχεδὸν τρελλὴν ἀπὸ τοὺς φόβους της, ἵσυχά
σατε. Ἴδον παρῆλλον δύο ἔτη ποῦ ὁ μι-
κρὸς ἔχει ἐμβολιασθῆ κατὰ τῆς φθίσεως τῆ
βοηθεία τῆς μεθόδου τοῦ Καλμέτ. Ἐνρί-
σκεται πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν του, οεῖς
ὁμως ταρῆτεοθε ἀπὸ τὰς φήμας ποῦ κυ-
κλοφοροῦν καὶ αἰτινες θέτουν ἐν ἀμφιβόλῳ
τὴν ἀξίαν καὶ τὸ ἀβλαβές αὐτοῦ τοῦ ἐμβο-
λιασμοῦ.

Αἱ φῆμαι αὗται οὐδεμίαν βῆσιν ἔχουν
καὶ ἂν ἔχετε ὀλίγας στιγμὰς διαθεσίμους
διὰ νὰ μὲ ἀκούσῃτε θὰ σᾶς ἀναπτύξω τί εἶ-
ναι ἡ ἀντιφθοσικὴ αὐτῆ προφύλαξις, ποῖα
ἐλαττώματα ἔχει, ὅπως ἐξ ἄλλου ὅλοι οἱ
ἐμβολιασμοὶ, ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα δὲν πρέ-
πει ποσῶς νὰ λαμβάνωνται ἢ π' ἔχει ἀπέ-
ναντι τῶν ἀνεκτιμήτων ὠφελημάτων, τὰ ὁ-
ποῖα αὐτὴ ἐξασφαλίζει καὶ τὰ ὁποῖα ὀλό-
κληρος ὁ κόσμος σήμερον ἀγαπᾷ.

Τὴν 21ν Ἰουνίου 1924 οἱ κ. κ. Α. Καλ
μέτ, Γ. Γκερὴν καὶ Ρ. Βάιλ-αλέ ἔκαμαν
εἰς τὴν Ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρι-
σίων τὴν πρῶτην τῶν ἀνακοίνωσιν περὶ
προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τῆς προσβο-
λῆς ὑπὸ φθίσεως. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἔ-
καμε εἰς ὅλον τὸν ἰατρικὸν κόσμον μεγά-
λην καὶ δικαίαν ἐντύπωσιν, διότι εὐθὺς ἀ-
μέσως ὁ καθεὶς, διεῖθε ὅτι εἶχε πλέον εἰς

χεῖρας του διὰ νὰ ἀγωνισθῆ κατὰ τῆς ἐπα-
ράτου νόσου, ὅπλον ἰσχυρὸν καὶ ἀποτελε-
σματικόν.

Ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ εἶχον ἐπιχειρήσει
τὸν ἀντιφθοσικὸν ἐμβολιασμόν τῆ βοηθεία
τῶν Βακίλλων τοῦ Κώχ. Πλὴν ὁμως οὐ
δεμία ἀπόδειξις οὕτε πειραματικὴ οὕτε κλι-
νικὴ ὑπῆρχε περὶ τῆς προφυλακτικῆς καὶ
προστατευτικῆς ἀξίας τῶν βακίλλων τούτων
πράγμα τὸ ὁποῖον ὠδήγησε τὸν κ. Καλμέτ
καὶ τοὺς συνεργάτας του εἰς τὴν δοκιμὴν
μῆς νέας μεθόδου.

Ἐκαλιέργησαν ἕνα μισματικὸν βάκιλ-
λον εἰς περιβάλλον καλιακὸν καὶ συνεκ-
κροτημένον ἀπὸ πατάτας βρασμένας μέσα
εἰς χολὴν βοδῆ καὶ τοῦτο διὰ νὰ μεταβλη-
θῆ βαθμιαίως ἡ φυσικο-χημικὴ συγκροτή-
σις του καὶ καταστῆ ἡ μεταβολὴ αὕτη ὠρι-
σμένη καὶ κληρονομικὴ.

Μετὰ διακοσίας πεντήκοντα καλλιέργειας
διαδοχικὰς, τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ διάρκεια
ἦτο δέκα τριῶν ἑτῶν ἐπέτυχον ἕνα βάκιλ-
λον, τὸν Βάκιλλον Β. C. G. (κατὰ συντο-
μίαν τοῦ Βακίλλον τοῦ Calmette καὶ Gué-
rin) ἀνίκανον νὰ προκαλέσῃ ἐν οὐδεμίᾳ
στιγμῇ τὸν χαρακτηριστικὸν βολβὸν τῆς φυ-
ματιώσεως.

Εἰσαχθεὶς πράγματι ὑπὸ τὸ δέρμα, εἰς τὸ
περιτόναιον ἢ τὰς φλέβας ἢ διὰ πεπτικῆς
δοσοῦ εἰς τὰ ζωϊκὰ εἶδη τὰ πλέον εὐαίσθη

α, ὁ βάκιλλος οὐτος, εἰς οἰανδήποτε ὁσόν και ἐλήθη, δὲν προσκάλει ποτὲ και τὴν μικροτέραν ἀκόμη φυματικὴν ζημίαν. Δὲν εἶναι πλέον φθιογεννῆς.

Μεταφερόμενος ὅμως εἰς περιβάλλοντα μὴ χολικῆς καλλιέργειας ὁ βάκιλλος οὐτος ἐξακολουθεῖ μὲν γὰρ μὴ εἶναι φθιογεννῆς, ἐπανακτᾷ ὅμως τὴν ἰκανότητα γὰρ παράγει μίαν τοξικὴν οὐσίαν, ὁμοίαν πρὸς τὴν φυματίνην τοῦ Βακίλλου τοῦ Κώχ και γὰρ προκαλεῖ εἰς τὸν ὄργανισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσάγεται τὴν ἐμφάνισιν οὐσιῶν, αἷτινες καταβάλλουσι αὐτὸ τὸ ἴδιόν του δηλητήριον,

Ἴδού λοιπὸν ἡ οὐσιώδης διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Βακίλλου τοῦ Κώχ και τοῦ Β. C. G. Ὁ πρῶτος εἶναι φθιογεννῆς και ἔχει τὰς ἀμέσως ἀνωτέρω ἀναφερθείσας ἰδιότητας, ἐνῶ ὁ δεύτερος, ἔχει ταύτας, στερεῖται ὅμως τῆς φθιογεννείας. Μὲ ἄλλας λέξεις ὁ Βάκιλλος τοῦ Κώχ δημιουργεῖ τὴν φυματικὴν ἐξελικτικὴν ζημίαν ἥτις εἰς τὴν προσβολὴν διὰ μεταδόσεως μὲ τοὺς μεγάλους τοῦ κινδύνου, ἐνῶ ἀπεναντίας ὁ Βάκιλλος Β. C. G. δὲν δύναται γὰρ προκαλεῖσθαι τὴν ἀσθένειαν τῆς φθίσεως και παράγει προστάτευτικὰς οὐσίας χάρις εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἐμβολιασμένος ὄργανισμὸς δύναται μετὰ ταῦτα γὰρ ἀγωνισθῆναι γινηφόρως κατὰ πῶσης μίνωσας προκληθείσας ὑπὸ τοῦ Βακίλλου τοῦ Κώχ.

Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Καλμέτ ὁ Βάκιλλος Β. C. G. διαβιβασθεὶς ζῶν μεταβιβάζει εἰς τὸ ἐμβολιασθὲν ὑποκείμενον μίαν μικρὰν μίανσιν, ἥτις τὸ προστατεύει κατὰ τῆς μεγάλης χυματικῆς μίνωσως, σχεδὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν ὁ ἐμβολιασμὸς τοῦ Γέννηρ προστατεύει κατὰ τῆς εὐλογίας.

Εἶναι περιττὸν γὰρ ἐπιμεινῶμεν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως τοῦ Βακίλλου Β. C. G. τὸν ὁποῖον εἰσάγουσιν διὰ τοῦ στόματος εἰς τὰ νεογέννητα κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐμφανιέως των εἰς τὸν κόσμον. Ἴνα ὁ ἐμβολιασμὸς εἶναι ἀποτελεσματικὸς δίδουσιν τρεῖς δόσεις διαδοχικὰς τοῦ Β. C. G. ἀνακατωμένον μὲ ὀλίγον γάλα ἢ νερὸ βραστὸν ζαχαρωμένον, τὴν τρίτην τὴν πέμπτην και ἑβδόμην ἡμέραν μετὰ τὴν γέννησιν και ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν θήλασιν.

Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν προκαλεῖ οὐδε-

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΧΑ'ΙΝΕ

Εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ὑπῆρχε ταυτότης ζωῆς και ποιήσεως. Ἐκ τούτου δὲν εἶχον τόσοσιν μεγάλους ποιητὰς, ὅπως ἡμεῖς, τῶν ὁποῖων ἡ ζωὴ συνήθως ἀποτελεῖ τὴν ἀντίθεσιν τῆς ποιήσεως. Τὸ μεγάλο δάκτυλο τοῦ Σαῖξπηρ περιέχει περισσοτέραν ποιήσιν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ποιητὰς ἐκτὸς τοῦ Ἀριστοφάνους. Οἱ Ἕλληνες ὑπῆρξαν μεγάλοι καλλιτέχναι, ὄχι ποιηταί. Εἰς τὴν πλαστικὴν προσέφεραν τόσοσιν σημαντικὴν ἐργασίαν, διότι δὲν εἶχον παρὰ γὰρ ἀντιγράφου τὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία ἦτο ποιησις και τοὺς παρέχει τὰ καλλίτερα ὑποδείγματα.

Οἱ Ἕλληνες ἔδωκαν εἰς τὸν Χριστιανισμόν τὴν τέχνην: Τὴν τέχνην τοῦ Λόγου (Δογματικὴ και Μυθολογία) και τὴν τέχνην τῶν αἰσθήσεων (ζωγραφικὴ και ἀρχιτεκτονικὴ), Ἡ Γοτθικὴ εἶναι τέχνη ἄρρωστη.

Εἰς τὴν τέχνην ἡ μορφή εἶναι τὸ πᾶν ἡ ὕλη δὲν εἶναι τίποτε. Ὁ Στάουμπ, ὁ περίφημος Παρισινὸς ἑσπότης, ζητεῖ διὰ τὸ φράσκο, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν χορηγεῖ τὸ ὕψωμα τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ζητεῖ και ὅταν τὸ χορηγεῖ. Πληρώνεται μόνον τὴν κατασκευὴν, τὸ ὕψωμα τὸ χαρίζει ὁ ἴδιος.

Ἐξυμνοῦν τὸν δραματικὸν ποιητὴν ποῦ κατορθώνει γὰρ προκαλεῖ τὰ δάκρυα. Τὸ τάλεντο αὐτὸ ἔχει ὅμως και τὸ πενιχρὸ κρεμμύδι. Μαζὺ του μοιράζεται τὴν δόξαν του.

Ὁ Ζαβινὴ ῥωμαῖος, ὄχι ἕνας ὑπάλληλος τοῦ ῥωμαϊκοῦ πνεύματος, un valet du romanisme.

Ὁ Δάντης εἶναι ὁ δημόσιος κατήγορος τῆς ποιήσεως.

HEINE

.....
μίαν πεπτικὴν διατάραξιν και δὲν ἐπίδρασιν ποσῶς ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως.